

изяви. Тогава Христосъ ще каже: „Прощаватъ ти се грѣховетъ, и сега се започва новото ти развитие“.

Христосъ казва: „Слѣзохъ въ дома ти, ти цѣлувка не ми даде“.

Влѣзе една благородна мисль въ тебе. Тази мисль е Христосъ. Нѣкой пжтъ Христосъ минава въ този свѣтъ. Азъ го виждамъ. Често той минава. Сега за себе си азъ нѣма да говоря, ще говоря за единъ ясновидецъ, който ми разправяше слѣдното нѣщо: „Гледамъ, казва, Христосъ застаналъ при една красива жена — отвънъ много красива, но отвжтрѣ не — и ѝ говори, а отъ другата ѝ страна, гледамъ и другъ нѣкой ѝ говори“. Христосъ ѝ казва: „Жено, обърни се къмъ Бога, любовь ти трѣбва повече, за да се спасишъ“. Тогава и дяволътъ ѝ пошепва нѣщо. На мѣстото, дѣто ѝ говори Христосъ, тя постоянно си маха ржката край ухото, защото Христосъ ѝ казва: „Любови!“ А тя подразбира: „Да любишъ, значи, да цѣлувашъ. Какво ще каже моятъ мжжъ?“ Тя плътски разбира любовта. Едно вжтрѣшно себеотрицание е процесъ на душата, не е процесъ на тѣлото, на ума. Това е едно съотношение, което съществува между моята душа и моя първоизточникъ, Богъ, отъ когото съмъ излѣзълъ.

И всѣкога, когато се нашепватъ тия мисли на Христа, ние ги критикуваме. Щомъ дойде нѣкой и ни нашепва такива мисли, за примѣръ: „Отвори търговия, ще имашъ голѣми печалби“, — не махашъ ржка край ухото си. Започвашъ търговията. Щомъ дойде Христосъ, казва на жената: „Жено, ти си богата, толкова дѣчица има тамъ бѣдни, дай 2000 лв. да имъ се помогне“. Дяволътъ казва: „Не слушай!“ Тя маха край ухото си. Азъ гледамъ хората, все махатъ. На нѣкоя жена говори Христосъ, тя маха на ухото: „Това не е за мене“. Щомъ дойде нѣкой другъ, нашепне ѝ нѣщо, казва: „Готова съмъ!“

И тогава ме питатъ: „Какъ да познаемъ гласа Христовъ, толкова гласове ни говорятъ?“ — Христосъ